

۲۰۱۷/۱۰/۰۴

فاروق اعظم

قیامت کبری تیر سو

لوی قیامت چي د عاشوری یا د محرم الحرام لومړی لس ورځي وي، تیري سوي؛ کوچنی قیامت یا قیامة الصغری لا یوه میاشت نور روان دی. دا غم څلویښت ورځي دی. عاشوری د کابل په هغو سیمو کی چی شیعہ گان لږ او ډیر اوسي قیامت دی. چی په یوه سمیه کی لس کوره شیعہ وي، پاته نوي کورونه یی د دولتي واک او سپین سترگی په زور تر تاثیر لاندي راوستی او یرغمل کړي یي دي. لویي لاري او عام سرکان یی د خلکو د تگ او راتگ پرمخ بند کړيدي، پر عامو سرکانو یی توري دروازي جوړي کړي او لوډسپیکرو کی په لور آواز ۲۴ ساعته د ژړا، ځان وهلو او نوحی په نارو یی د خلکو غوږونه کانه کړي او په شاوخوا کورونو کی یي له ماشومانو، بوداگانو او ناروغانو راحت تښتولی دی. پخپلو لنډغرو حرکاتو سنیان تهدیدوي. سنیان له نزاکته څه نه ورته وایی خو دوی له دغه بڼه وضعیت او تسامح څخه مسلسل ناوړه گټه پورته کوي.

له بده مرغه حکومت دومره کمزور دی چی په لوی لاس یی د عاشورا په ورځو کی د کابل د امنیت د تأمین څخه خپل عجز اعلان کړ او هزاره شخصي ملیشو ته یی دولتی وسلی رسما توزیع کړی چی د کابل د ښار د ځینو برخو امنیت وساتي. دغو لنډغرو د امنیت په نوم لویي لاری بندی کړی، عام خلک یی سخت ازار کړل او د خپل قومی او مذهبی قوت د ښوولو په منظور یي په ډیر غرور او مافیایي شکل زور آزمايي وکړه. شیعہ گان دغه کار پر هیواد د امریکایانو د تسلط (۲۰۰۱م) راهیسی هرکال کوي. دولت خپل ځان پخپله د خلکو په نظر کي بی وسه، کمزور او سپک کړیدی او د مشروعیت هغه اصل یي خپله ترپښو لاندي کړیدی چي په هیواد کی دولت د قوی د استعمال یوازنی مرجع ده .

تاسي دغه فضیحت ته وگورئ؛ جمهور رئیس د کابینې سره تکیه خانی ته روان وي او شیعہ گانو ته د امام حسین (رض) د شهادت فاتحه ورکوي. په داسی حال کی چي سنیان ډیر محبان علي او اهل بیت دي، خو رئیس جمهور هیڅوخت په دغه ورځ د سنیانو یو جومات ته نه دی تللی. ولي؟ معنی داچي د امام حسین (رض) سره دده کومه رابطه نسته او دی انگریزي چي امام د شیعہ گانو خپل وو او دی باید غمرازي ورسره وکړي. جمهور رئیس د دولت او ملت دواړو مشر دی؛ هغه د شریعت، قانون او عرف له مخي د هیواد د لوړترین مقام درلوونکی شخص دی. خو هغه په تکیه خانه کی داسي کوچنی، په تظاهر او اکټ کړه غاړه ناست وي چی دده د شان سره هیڅ مناسب نه وي؛ ته به وایی چی امام حسین (رض) د ده د کورنی یو نژدی چا شهید کړیدی او دی یی اوس ورثي ته په عذر ورغلی دی. له ډیره خوشامنده حیران وي چی څومره ځان مخلص او هیجاني وښيي او څه ډول ادبیات

استعمال کړي چې هغوی دده په اخلاص باور وکړي. همدا سبب دی چې گاهي امام حسین د خدای لمسی کړي او گاهي رضی الله عنها ورته وایي. د ځان د ډیر نژدی کولو په منظور دا هم ورته وایي: «خلکو راته ویل چې مه ورځه، انتحاري حمله به وسي؛ خو زه دایم تاسی ته راغلم؛ ما ویل پروا نلري چې د امام حسین د محبانو سره یوځای شهید سم.» ؟؟؟؟ هغه بل مشر خو په اکت او تظاهر کی ډیر ماهر وو. په تورو جامو کی به د تکیه خانې په سر کی ناست وو. د مصنوعي ژړا سترگي به یی د تلویزون کامرو ته په مهارت نیولي وې. په ماشوم زوی به یی توري جامې اغوستي، شنه پټه چې «یا حسین» پر لیکلی وو، تر سر ورتړلې وه؛ په غیر کی به یی داسی کبښنولی وو چې تا به ویل د کربلا د جنگ له سخت میدانې یی تازه دغه یتیم ته نجات ورکړی دی .

د مشرانو دغه اکتونه او ریاکاری د څه لپاره؟ په انتخاباتو کی د رایې لپاره؟ د تورو کڅورو لالچیان دي؟ د شخصیت کمزوري ده؟ د دین څخه ناپوهي ده؟ د خپل ولس په نبض او کلتور نه پوهیږي؟ امریکایان ورته وایي؟ دا ولي؟ شیعې زموږ د هیواد یوه محترمه کتله ده او حق لري چې خپل مذهبي مراسم په امن او ډاډ سره تر سره کړي. خو دا دومره ډرامې د څه لپاره؟ راځی د ملي مصالحو د تأمین په منظور روان زهرجن سکوت مات او دغو سوالونو ته جواب پیدا کړو چې راتلونکی کلونه دغه صغری او کبری قیامتونه په دومره شدت نه وي.

درناوي

فاروق اعظم

دوشنبه - ۲ اکتوبر (د محرم الحرام یوولسمه) ۲۰۱۷م

خوشحالخان مینه - کابل

